

організацій як ООН, Ради Європи, в складі яких перебуває Україна, та суперечивши рішення Конституційного суду України [4]. Наразі немає відповіді на це запитання, тому й далі обговорень скасування мораторію на смертну кару не заходить, однак, на думку вчених, ця тема буде залишатися актуальною доки будуть вчинятися такі моторошні нелюдські злочини.

Список використаних джерел:

1. Савченко С. О. Університетські кримінально-правові та кримінологічні читання. Смертна кара: за чи проти?: зб. тез доповідей і всеукраїнської курсантсько-студентської науково-практичної конф. Харків: ХНУВС, 2017. С. 121.
2. Новий Кримінальний кодекс. Статистика: веб-сайт. URL: <https://newcriminalcode.org.ua/statistics> (дата звернення: 11.11.2021).
3. 51% українців виступає за відновлення смертної кари в Україні, – опитування: веб-сайт. URL: <https://espreso.tv/51-ukraintsiv-vistupae-za-vidnovlennya-smertnoi-kari-v-ukraini-opituvannya> (дата звернення: 11.11.2021).
4. Злочин і кара. Чи потрібно поновити в Україні смертну кару?: веб-сайт. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/1114359.html> (дата звернення: 11.11.2021).

Каратонов Є.В.

здобувач вищої освіти 4-го курсу
факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Кисельов А.О.

кандидат юридичних наук, доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності ФПФПКП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЩОДО ФОРМ ЗАКРІПЛЕННЯ КОНФІДЕНЦІЙНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА У ПРОТИДІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗЛОЧИННИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ

Аналізуючи ст. 275 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) [1], можна стверджувати, що законодавчо закріплено лише дві форми взаємодії з конфідентами в рамках кримінального провадження:

– використання інформації, отриманої внаслідок конфіденційного співробітництва;

– залучення конфідентів до проведення НС(Р)Д.

В рамках цього дослідження хочеться звернути увагу на іншу позицію щодо залучення конфідентів. На наш погляд, враховуючи специфіку негласних відносин, залучення особи до конфіденційного співробітництва повинне

відбуватися на засадах добровільності. Якщо проводити аналогію з ОРД, то слушною є позиція С.Р. Тагієва та Ю.І. Гекової, які зазначають, що, згідно з положеннями п. 1, п. 6, п. 13ч. 1 ст. 8 та ч. 2 ст. 11 Закону України «Про ОРД», на оперативних працівників покладається обов'язок дотримуватися умови добровільності у разі використання допомоги громадян [2, с. 361].

При проведенні негласних слідчих (розшукових) дій існує три види оформлення такої співпраці:

- усна угода (застосовується, коли отримання письмової згоди на співпрацю неможливе або недоцільне);
- розписка (підписка на співпрацю) як акт одностороннього волевиявлення громадянина;
- контракт.

На нашу думку, позиція щодо можливості надання такої згоди як усно, так і письмово виглядає неоднозначною, лише письмова форма буде явним і незаперечним фактом вираження волі особи співпрацювати з органами досудового розслідування.

Усна форма закріплення факту співпраці передбачає наявність угоди між окремим громадянином та органом, який здійснює негласну слідчу (розшукову) діяльність (в особі його представника - слідчого або оперативним працівником за дорученням слідчого) про надання допомоги останнього при розкритті кримінального провпорушення.

Згода громадян на встановлення співпраці з правоохоронними органами, як правило, оформлюється в письмовій формі у формі розписки на співпрацю або договору і може мати як постійних так і тимчасовий характер, а участь громадян у негласних слідчих (розшукових) діях може бути залежно від їх бажання та природи виконувала завдання.

Договір дозволяє детально визначити та закріпити відносини сторін, умови та види співпраці. Перелік умов, що обумовлюються в договорі, визначається індивідуально і залежить від характеру виконуваної роботи, особистих і ділових якостей особи, яка бере на себе зобов'язання сприяти досудовому розслідуванню, її реальної можливості брати участь у певній діяльності.

Необхідні для залучення особи до конфіденційної співпраці за ст. 275 КПК України, можна виділити:

- письмова згода особи-конфідента;
- постанова слідчого про залучення до конфіденційного співробітництва;
- протокол попередження про недопустимість розголошення відомостей досудового розслідування/або пам'ятка про процесуальні права та обов'язки конфідента;
- постанова слідчого про забезпечення конфіденційних відомостей про особу;
- повідомлення прокурора про факт залучення особи до конфіденційного співробітництва [3, с. 49].

На нашу думку, з огляду на те, що органи, які здійснюють досудове

розслідування, вступають у конкретні цивільно-правові відносини з окремими громадянами, особа, яка уклала договір, має право на отримання одного примірника договору. Тому рекомендується передбачити можливу форму зберігання підписаного договору.

Слушною з цього приводу є думка Федорова А.В., який вважає, що контракт має складатися в двох примірниках [4, с. 32 - 33], а місце їх зберігання повинно визначатися сторонами, що укладають контракт.

Отже, можна стверджувати, що наразі правове регулювання залучення громадян до конфіденційного співробітництва в Україні знаходиться на стадії становлення. Тому необхідний комплексний підхід до законодавчого забезпечення всіх спірних питань щодо форм закріплення конфіденційного співробітництва особи зі слідчим під час кримінального провадження, так як це сприяє протидії злочинним організаціям.

Список використаних джерел:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#n384> (дата звернення: 14.11.2021).
2. Тагієв, С.Р., Гекова Ю.І. Особливості використання інформації, отриманої внаслідок конфіденційного співробітництва, під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій. Сучасні проблеми правового, економічного та соціального розвитку держави: тези доп. V Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 18 листопада 2016 р.). Харків, 2016. С. 360–363.
3. Сергеева Д.Б. Негласне співробітництво в кримінальному процесі. Вісник кримінального судочинства. № 4. 2016. С. 47–54.
4. Федоров А. В. Содействие граждан органам, осуществляющим оперативно-розыскную деятельность: учебное пособие / А. В. Федоров, А. В. Шахматов. М.: ИМЦ ГУК МВД России, 2004. 140 с.

Кишинська І.О.

здобувач вищої освіти 3 курсу ННІП ПФПНП
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Некlesa О.В.

викладач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

КОРУПЦІЯ ЯК НЕГАТИВНИЙ ЧИННИК РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА ТА ДЕРЖАВИ

Об'єктивні фактори, що визначають плюралізм думок пов'язані зі складністю і різноманіттям аналізованого явища. У свою чергу, суб'єктивні фактори пов'язані з тим, що потреба у синтезованому дослідженні